

Neljä

Hengellistä Birttä.

Ensimmäinen:

Nyt koitta päivä iloinen, *rc.*

*B. l. Tule Pyhä hengi luoja, *rc.**

Toinen:

Nytt Christi weljet sisaret, *rc.*

*B. l. O! Jesu Christe wiatoin *rc.**

Kolmas:

Christe Jesu! aina Muull armos *rc.*

Neljäs:

Minull, Jesu! puhdas sydän luo, *rc.*

*B. l. Nyt päivä edes kalun on *rc.**

Turusa prändättyt vuonna 1829.

9. Häll sydän tägn on armosta, Ja weri juore haawoista, Siis embä heitä toivoan ;: nyt Amen Jesus ihanan.

LOJNEN.

*B. l. O! Jesu Christe wiatoin *rc.**

Nytt Christi weljet sisaret, olemma kokoon tulleet, ja toinen toisem kohdannet, ruumin puolesta terwehet.

2. Niin tulee meidän tutkistell, toinen toisem kansa tiedustell; kuinga sielun puolest wahwistunet, ja Jesureja kaswanet.

3. Lähetä nyt Jesus Taiwansta Sun henges päällem armosta, käännä wielä muita syndisii, Ja kuolon warjos istuwi.

4. Että lastes luku eneneis, Ja lammas laummas leweneis, Niin suurimmalla ilolla, Ja rohkeimmalla riemulla.

5. Sull kiitos wirren weisamme, Ja lastes kansa laulamme, Kuule meitä Jesus weljemme, Ja rakas weri yskämme.

6. Lewitä wielä seuramme, Ja lisä aina joukkomme, Tästäkin kokouyesta, Ja hartasa rukouyesta.

7. Anna Jesus sanas pauhata, Wailka mailma pyötä wainota, Ja sinust pojes wietellä, Walhel ja piika kielellä.

8. Te

Hengellistä Birttä,

Halullisille sieluilten.

Ensimmäinen:

Te wastauudesta syntyneet Jumalan lapset, &c.

Toinen:

Kiitos Karigan kuolleelle, &c.

Kolmas:

Kiitos Sull kiitos, &c.

Palnettu tänä Wuonna.

Weisatan omalla nuotilla.

1.

Kiitos Karigan kuolleelle, Ja ylös nos-
neelle jäl, Jona nimeen kokoon tullut,
Me olem hetkell täll.

2. Se hänen pyhä werens, Olkoon
ain osamme, Ja hänen wiisi haawan,
Kokous huoneemme.

3. Hän meitä sunattohon, Nyt erite-
sam, Ja tykkehensä kootkoon, Myös meidän
sielumme.

4. Maatesam niin kuin walwois, Ja
astareisamme, Olkam vaittiit ja walppaat,
Kuuliaisuus myös olkoon uusi.

5. O Pyhä Hengi Jumal, Toimita
wirkas tyd, Woittais sanall ja saarnall,
Sieluja yhteytees.

6. Uskon laut Jesurefa, perustaa kaikki
ne, Joill osa on weresä, Asti hetkeen wiim-
meiseen.

7. Sodan peräst on rauha, Päiwäs
mies palkan saa, Woiton peräst iloitaan,
Kost loppun on matkamme.

8. Isän maahan me keran, saamme
sisällen mennä, Jos armoa kerjääwäisnä,
Jesusa seuraamme tiell.

Kol-

Jesusen Nimeen,

Yxi Uusi

Ehto-Birsi,

Joka taittan viimeiseksi weisata py-
hä ehtopuolina, koska hengelliset
ystävät ovat päättäneet wei-
suns ja lukuns ja me-
newät lewätä.

Yhdessä halulliselta Stelulda
kokonpandu.

Turusa Prändäty

180.

W. R. O. Jesu Christe wlatoin 10.

Jesusen nimeen päättämme, weisum ja
rukouremme, jort kunnian Isäll kun-
nitar, tulkon ja sielun parahar.

2. Nyt yhdistetyt mielellä, Suul sy-
dämell ja kielessä Isämme olem palwel-
let ja hänell kiitost weisanet.

3. Jesus on ollut tykänäm, armosa
meidän keskelläm, sill' Israelin kiitores
soloinen häll on asumas.

4. O! Latwan Isä waldias, oll' lap-
silles ain armias ja kato lauplast puo-
lehem eht puuttes sua palwelim.

5. O! Jesu edes wastajam yhu ain
parast puolestam, Ja nytkin Isääs ru-
koile, Ett meitä armiast kuuldele.

6. Sen teet myds sä armoinen, Sill
Weljem olet suloinen, Joka meit
ostanut Ja welires omistanut.

7. Sent

Hengellistä

Wirttä,

Toista edellinen on wanhudesta ollut, mutta nyt kauniin sisällepitonsa tähden uudesta prän-
tiin annettu ja jälkimäinen nyt kokoonpandu.

LUXUS, 1850.

Prändänyt J. C. Srenckellin ja Pojan tykönä.

Ensimmäinen.

W. k. Herra! miris kätket sinuo, kauwao minust.

v. 1.

Jumalalle olkon kiitos olen liitos,
Mun Emanuelini kans;
Hän on minun kallisti ostan' ylös nostan',
Kuollon kuopasti kuollesans.

v. 2.

Mut' en taida tällä mielell niinkuin mielell,
Kiittä Herraa hartahgsti.
Anon siis O! Jumalani, Armahani,
Pyhän Hengen tawarast.

v. 3.

Ainoastans tongun nesten aamu-kasten,
Alotella aikanans.
Suuret monet niinkuin tähdet owat nähden,
Armos wuoret pakasans.

v. 4.

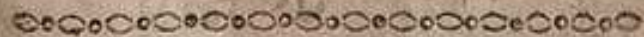
Niin' kuin uskos anoo sääsiä ystä päästä,
Pahosti' sonnin sielbiist,
Tahto wäärpedestäns wäändy todell' käändy,
Sinun puoles JESu Christ.

5 Uuden

Hengellistä

Wirttä,

Toista edellinen on wanhudesta ollut, mutta nyt kauniin sisällepitonsa tähden uudesta prän-tiin annettu ja jälkimäinen nyt kokoonpandu.

LUXURIA, 1850.

Prändänyt J. C. Srenckellin ja Poisan tyköinä

Toinen.

Weisatan samalla nuorilla,
Jonga Jacob Jacobinpoika Pirkko on eläimä kotoon
päänyt, mutta nyt hänen jällejäädneet ystävänsä
prän-tiin andaneet w. 1815.

v. 1.

Minun suuri Jumalani Kuningani,
Kaikki wald' on lädesäs;
Sill' ei yhtän ajatusta aiwotusta,
Salat' ole edesäs.

v. 2.

Sinä Suuret Kuningatkin, Ruhtinatkin,
Tahtos jälken taipumat,
Sinä kowat sydämetkin langiatkin,
Murur' rikki muserrat.

v. 3.

Sinä tahton taimyttelet alendelet,
Astit' itsen andaman,
Sinä uskon' wiewoittelet wahwistelet
Rukouzell' kandaman.

v. 4.

Oikeudell' ei mull' sytä että pytä,
Sinun lastes leiwästä,
Kakas Jesu annat murun pidät surun,
Kuiteng' joka päivästä.

v. 5.

Siih on mikull' tosta tyllä ett' saan olla,
Sinun armo pöytäas all'
Se on armo, rauha, ilo, että elo,
Woiteen' Taiwaan tawarall'.

v. 6.

Tämä pöytä on niin runsas että rikas,
Yrceist' yllis' wrotawa,
Tämä heeku sielukeni joka pailas,
Nautinon on tuottawa.

A 85

14
Kaksi Uutta

Hengellistä

Wirttä.

muosta laajasta

Ensimmäinen Wirtti.

Maadollisten Ilosta HENKESÄ.

1 w. Murheelliset Sionist', Meselisiä muukalaiset, Joiden majois' kedarin, Olla tähtyy asuwaiset, Sielut jotka halaatte, Armoo JESuksen, Sieluin ystävän: Ilotkamme, Murheisamme, Hän on nytkin keskellämm'.

2. Kaikkalainen huonous, Jossa morsian vielä löytyy, Oma suuri turmellus, Jota tykö tuota tähtyy, Waiwas tämän elämän, Pahuus mailman, Kiukku saatanan, Ei ne estä Ilot' tästä, Kuin en Ilkä seurasamm'.

3. Wiheliäisyys peljättää, Waihia tunto turmelluksen kuorma tahtoo wäsyttää, Alla monen keetuksen; Mutti' kuin sielu uskossa, Tästä waiwasans', Heikkoudeessans', JESust' alat' Et si halaa, Kiin Hän joutuu awun kans'.

4. Wiallisuus rasittaa, Kuin niin sielu horjastelee, Pahuu sydän kuohuttaa; Että pelwosti ajattelee: To nyt HENKESÄ hyljäis mun; Mutti'

Turussa,

J. W. Lillja & Co. kirjapainossa, 1852.

Imprimatur. Åbo Domkapitel, den 25 Februari 1852

Geller beviljning:
A. G. Rindell.

A 86

Hengellistä

Birttä,

Sieluin rauhan ja Jumalan Kun-
nian edes auttamiseksi.

Monista Suomeksi Käätty ja Prän-
tiin annettu.

Jurusa, Prändätty Vuonna 1795.

10. E. Up Guds barn och er nu gläder ic.

Iloitkaat Jumalan lapsia! Huuskaat :;
:; Juhdun Rukousta! Meidän Kunnin-
gamme tulee Wlemaan :; Worsiant' koria.
Ba.

Babel sinun peljät täytyy; Sill' sun
häpiäs salast löytyy, Ja sun syntis il-
mestyy; Joil' on Jumal häwästyy.
Halleluja :; Huruskaat kaitte te, pian häi-
hin tulla saarte. Ilo suuri teillä lienee
Jesus :; :; On kuu teitä wienee.

2. En me saa nyt olla äänet: Waan
ain' :; :; Äänemm' korottaa; Kunnioitta-
kamm' meidän Ilkäämm', Kuin meit' :;
Osti lunasti: Wersatkamme kuitost' hä-
nell, Sekä sydämmell' ett' kielell; Hän
on ansain' kunnian, Kuin pääst' sitte
malmian Halleluja :; Huruskaat kaitte te x.

3. Wakkia, punainen ja walit' ombi
:; :; Meidän ystäwämm'. Kadonneet kaitte
hänes' taitaa Tulla :; Uudest' syntymään.
Isän wihan tulen edes, Hänen ruumins
hikoil' weres'. Jumalan sä Karha La-
pettiin ristin puusa. Halleluja :; Hur-
skaat kaitte te x.

4. Njät' pian saapt perit' Wakkat
waatteet :; Jesuren Worsian, Jonga
tähden Njän weri Wuesti :; Ansatti
kunnian. Worsian sitte wiedän iloon,
Rakennettuun La:waan taloon, Kus on
walo puhtaus, Ilo, suuri sulotus.
Kaitte siis huruskaat :; Iloitkaat te Sillä
kohta Ilkää tulee. Worskaat witsat, ot-
kaat walppaat, Walmit lamput :; Je-
sus tulee.

Hengellistä Birttä,

Halullisille sieluillen.

Ensimmäinen:

Se vastaudesta syntyneet Jumalan lapset, &c.

Toinen:

Kiitos karikan kuolleelle, &c.

Kolmas:

Kiitos Sull kiitos, &c.

Valnettu tänä Vuonna.

Kolmas:

Ylistys ja Kiitos Jesuren Nakkau-
den yllä.

Reisatan omalla nuotilla.

1.

Kiitos Sull kiitos, Kiitos Sull kiitos,
O Jesu o Jesu Sinun weres edest,
Kiitos Sull kiitos: Kiitos Sull kiitos,
O Ehriste o Ehriste Sinun waiwas edest!

2. Sinun waiwas minun, Minun syn-
din sinun, O Jesu o Jesu Sinun wai-
was minun Sinun tyköd tulla, Ja äändäs
kuulla, Minä tahton o ylkä sinun kansas
olla!

3. Ja kagella sitä Kuinga, karikata,
Miin hiljasta ja sulloista teurastetan Sinun
tylki reikäs, Joka aukesi keihääst, Minull
iloy ja lewoy sielulleni löyhäll.

4. Sinun weri pukus, Naulas ja
kruunus, Minun ilon ja toiwon jonga ris-
tis alla löydän, Se toiwon suur,, Ja sielun
muur, On uskos toiwos Jesures juur.

5. Vielä sielun mehu, Ja kallis pu-
ku, Siit saatan kost juotan karikan weren
kuohuu. Siel saan ilon, ja sielun lewon,
Kost näen ja kagelen sen ristis muoto.

6. Kiitos Sull kiitos, Kiitos Sull
kiitos, O wesen o wesen Sinun armos
edest,

17

Neljäs
Hengellistä
Wirttä.

Ensimmäinen: *Lehto*

O Sionin lapset joutukaat kaikki,
Weisataan kuin: Herra kuollol' wallan annoi.

Epinen: *Lehto*

Jo heräjä sielun, **Jo** heräjä,
Weisataan kuin: Mä herätesän aamulla.

Kolmas: *Lehto*

Siis ole surullinen **Nyt** rohkea
toivosä,
Weisataan kuin: Sen suven sutoisuus.

Neljäs: *Lehto*

Kuin' weisuni kaunist mun
korwiin' on tull',
Weisataan kuin: O Jesu kuinkas olet piinattu.

TURUNEN, 1847.

Präntätty J. C. Srenckellin ja Pojan työssä.

Gillas till tryckning.

Åbo Domkapitel, den 21 Juli 1847.

Euligt befallning:

A. Victor Favorin.

Ensimmäinen Wirsi.

Weisataan kuin: Herra kuollol' wallan annoi.

O Sionin lapset joutukaat kaikki, Jesu-
tamme hartaasti etsimään; Kyll' aika pian
joutuu ja kuolema nouta; Etsikkäämme öljyä
lamppuumme waan, Ja astukaamme edes nöy-
räsä pyhnyös; Armea kerjäten hartaasti.

2. Ja jättäkäämme mailman katowa hu-
mu, Ja juokkamme ilolla kotia päin, Kyll'
taiwaasa palkka on tähdelle pantu, Ja kun-
nian kruunu siel' Eläwain maass'.

3. Ah rientäkämme Jesuksen ristin juu-
rell' katsomaan weristä Wapastajaa, kuin
ojett' on ylös ristin puuhun ja pingoitettu
kädet ja jalat siin', O werinen ruumis, O
weriset jalat, O kädet ja pää ja katsanto!

4. O pyhyiden ubri, O kunnian Herra,
kuings itkes näin sakeit raadella, Woi mi-
nä olen syö ja tekoni pahat, ja syntini suu-
rest' hirmuiset.

5. O suurta waiwaa kuin makais sun
päälläs, Siin ulkonaisess' pimeydess', Kos-
ka loko mailman kaikki synnit makais, O
Jesu, sun sielusi pääll', O rakkous suuri,
O ääretön meri, O lähde jalo autuuden,

17

Reljä
Hengellistä
Wirttä.

Ensimmäinen: *Lehto'sen hymni*

O Stonin lapset joutukaat kaikki,
Weisataan kuin: Herra kuollot' wallan annoi.

Toinen: *Lehto'sen hymni*

To heräjä sielun, To heräjä,
Weisataan kuin: Mä heräteosän aamalla.

Kolmas: *Lehto'sen hymni*

Eiis ole surullinen Nyt rohkia
toivossa,
Weisataan kuin: Sen suwen suloisuutta.

Reljäs: *Lehto'sen hymni*

Kuin' weisuni launist mun
korviin' on tull',

Weisataan kuin: O Jesu kuin' olet piinattu.

JURUSSA, 1847.

Präntänyt J. C. Srenckellin ja Pojan tykönsä.

17

daan sull' pelostus tääs', Ja pääset juur'
elävää Jumala lääs'.

2. Nyt sielun miik' itses näin rakkielet,
Ja puutokses päälle ain katselet, Siil karit-
san weri ja haawat miik', Sull' yksinäns
ansain on autuudes tääs'.

3. Ah usko ja ota nyt armo tai suur',
Kuin Jesus sull' nytkin taritsee juur', Ja
amatun helmansa auki pitää: Ah sulje nyt
puutokses näiden sisäll'!

4. Waikk' olet huono ja kerjäläinen, Niin
karitsa Jesus on voimallinen, Ja puutok-
ses kaikki pakitsee tääs': Ah sulje waan
karitsan haawoja lääs'.

5. Miks' itsiäs sielun näin erittelet, Ja
karitsan werest pois wierittelet, Siin' woi-
de ja öljy ja puhdistus suur', Nyt kuljetaan
Jumalan Kaupungin juur'.

6. No ilo, O armo, O siunaus täynnä,
Kuin Jesusen weres' on puhdistus täynnä',
O Synnisten perintö yku tai suur', O yl-
jän ystäwyys ääretöin juur'!

7. Sä olet nyt syntisten ykkä itse, Sä
Jumalan yhä karitsa Christie; O lahja ja
tawara ääretöin suur', O sieluilten wälimies
lahjoitet' juur'!

8. Tott' toivoisja kerran sua laisella
saan, Ja yhä kaswojas ylistää waan,
Siell' Enkelien seuras, sinä jublaisen wuonn',
Koska loppun on murheen ja kiltwoitus yön.

9. Täällä tosin on sota ja kiltwoitus yö,
Waan siellä koft' lakka tai murheinen yö,
Kussa kaswoista kaswoihin laisella saan,
Ja karitsan ystäwyte' nautita waan.

Toinen Wirtsi.

Weisataan kuin: Mä heräteosän aamalla.

To heräjä sielun, To heräjä, Nyt karit-
san werta kiittämähän, Siil' armosta su-

3907
Wiisi
Hengellistä
Wirtta,

Ensimmäinen Wirsi. *Taiwan*
O! tuota Hääsalia, &c.

Toinen Wirsi. *Engel*
M! kipua Sa surua Song' &c.

Kolmas Wirsi. *Engel*
Koh! mustaan hautaan lastett &c.

Neljäs Wirsi. *Engel*
Jesuren werell' ostetut &c.

Viides Wirsi.
Sinä wiisauden wirtta &c.

D U S A, 1839.
Präntäty Christ. Evert Bardin Isländ.

45
Neljäs Wirsi.

W. K. Nyt päätän kokouremme j. n. e.

Jesuren werell' ostetut Olem ja haawala
hinnall', Jumala on myös 'owitett' Je-
suren raskall' piinall'; Eiton Engel omppi edes
kahn Maxamaan synnin welan, Siit' hämm

48
!!
wasta satanan Jumal on Isän rakkain ;:
2. Se armo suur mull' tapahtui Jumalan
helläst' mielest, Että Hän halun waitutti Mi-
nahan taiwan perään, Saadaxens pallar
sydämen' kuolons ja waitwans edest';
Siis Jumalata kiittänen, Kuin niin mun
päästi hädäst';:

3. Nyt tahdon olla Sinun ain Enk' koston
Sinust' erit: O' rakkain Jesu minun ain, Mut'
kansas taiwan perin; Ann' mieluisest' mun so-
tia, Sun päälles uskos luottain, Si' kuin
mä pääsen kotia Dikiaan rauhan majaan;:

4. Ystävät hywät lähtekäm Syndisest'
Sodomasta, Jesuren pilkkaa karkitäm
Eitt' autuun saame wasta, Kuin Jesust'
taällä seuratan Surkias' alhaisudes, Niintot-
ta päästän taiwahan Glämaan, riemulliseen;:

5. Siell' Uudest' Jerusalmisa Saam' Ka-
rihata liitä, Jof' edestämme waiwoisa Täällä
riippui ristin päällä; Siell' taidam händä
nlistä kanssa sen pyhain seuran, Ja mah-
dollisest' weisata uutt' wirtta hywäll' halull';:

6. Siunattu olkon Jumala Niit', joisa
hengi lienee. Kaitk' Hänell' tuokon kunniaa,
Eet' suuri että pieni, Jof' meit' säästi helwe-
tist', Johdatti uskon tiellen, Viel' tahtoo pää-
stä pahast' muust', Taiwahan andaa meillen;:

17
Jeesuksen Nimeen!

Zionin Lasten

Keskimmäinen

Rehoitus- ja Ilo-Weisu,

Matkustaisa Karitsan Häihin.

Jlm. k. 19: v. 7.

Galleluja! Illoitamme ja riennu-
tamme ja andakamme kunnia Hänelle!
Sillä Karitsan häät ovat tulleet.

Lefo k. 8: v. 39.

Ja hän meni iloiten tietänsä myöden.

Hebr. 4: v. 1.

Oh! ettei kengän meistä takaperin jääsi!

Jlm. k. 16: v. 15.

Autuus on se joka walwoo ja kät-
te waattensa ettei hän alasti käwiisi, ja
ettei hänen häpiätänsä nähtäisi.

Turussa Prändämy Wäonna 1815.

A 92

Toinen: *Rukous*

B. I. Kärsiä Jeesu, Jeesu Kärsiä.

v. 1.

Mallain Jeesu Jeesu rakas, Sä Jumalan
Karitsa, annoit ihes tapetta, Sinull min
ihen annan, sinä yllän paras olet Sill
Jumalan edes olen, kiltatt morsiames,
ain et sinus pysy mahdan Autuas autuas
autuas on, Autuas autuas on, Se joka
häihin ja Ehtollisell Karitsan Kutsuttu on
Se joka häihin ja Ehtollisell kutsuttu on.

v. 2.

Sotimaan mun Jeesu autta, Että
däs murhesa, ja myöds ihe luollosta, woit
sinun

19
sinun luollost kautta, Rakkaudes mua host-
ta, että uskollisudes se on murhen prinans,
Kuning' kuning mä kauttas kaikki woittan
Autuas autuas autuas on ic.

v. 3.

Etä lampun sammu salli, Etä öljyy
puuttua uskon walo minusa, Kaswat ain
ain, ja wallit, Anna lampun kirkkasti paista
Walwois rukouksisa, murhen myödsin sumu-
sa ain, ain, Sätens ilmoitta ja loista. Au-
tuas autuas autuas on ic.

v. 4.

Et mua nukku an mun HERRan, Hi-
tauden myrkyn kaut, Henges woimall mi-
nua aut; Että mua walpell löydät Keraan,
aut ett rukouzes halan, Engelis kost huus-
tane, kaikil suuril pienille, Jo jo nyt yllän
tule alas, Autuas autuas autuas on ic.

v. 5.

Aut ett vastaan isoll riennän, Koskas
tulet kunnias, Wiemään minua helmahas,
Tykänäs mun koton lienne, Jeesu uudist
minua täällä, Että häisäs ijäisest Ystäväs
kans, iloisest, kans kansas olla saijn minä,
Autuas autuas autuas on ic; Se joka häi-
hin ja Ehtollisell Karitsan kutsuttu on ic.

Kol.

77
Muistotalkymmentä

fangen

Sengellistä Wirttä.

Kuopiossa,

J. Karsten'in Kirjapainossa, 1855.

77
Ensimmäinen Wirtsi.

W. L.: My Jesu! ryly tykönän' i. n. e.

Kulun kallio armon aika, Pian pojes pakenee;
Turhaan sitä moni raukka, Paettuans hatenee.

2. Ottakamuu' sen kuluist' tarkka Waari täällä
miel' ollesamm', Ennen kuin se pojes tarkaa,
Myöhäks' tulee kuollesamm'.

5. Monta täällä nyt vielä makaa, Synnin
uness' sitkeessä, Waikka kuolem' ajaa takaa, Pyy-
tään heitä syliinsä.

4. Kantaakseusa heitä hautaan, Vanhan äi-
tins' suojahan, Waan ei siellä, sen mä takaan,
Lepoa siit' olekkaan.

5. Muisto karwas kuluneesta, Armon ajast'
waiwaapi, Suruttomast' elämästä, Sydänt' siellä
kalwaapi.

6. Soisi raukka, jos hän vielä, Armon aikaan
päässi, Tietäisippä, kuinka sitte Elämänsä wiet-
täisi.

7. Waan on juoppa kiinitetty, Suuri tällä
välillä, Parannus on wiihoytetty, Tuska on nyt
täällä.

A 93

Christellistä

W i t t a.

Wanhoista ojettu ja Pránttiin an-
nettu halullisten sieluin anomi-
sen jälkeän.

Turusa Prändätyt Wuonna 1812.

170
Euli meill' awuremme, Hengell pyhäll Sa-
ma yhääll. Nistys, kunnia tulkon, Täällä a-
jaisest Ja ijäisest, Kolminaisudell olkon.

33
Toinen:

Häwityren Kaufisturesta.

W. k. Jo aivan läsnä aika on se.

Woi! viimeist' päivä tulewa, Kost Jē-
sus waroitampi, Duomio on angar' olewa
Jota hän walittapi; Ah! edespäin jo kauhi-
sta, Ett hirmuisus suur ahdista, Niin juma-
lattomia.

2. O! Herrä Jēsu! wahwista, Walwo-
man ajall' tällä, Häwityren tustaa hirmui-
sta Ah! ann' tul' lastes päälle; Sill' mail-
ma jo walistu Ja turhudesans kallistu; Ei
tunne Jumalata.

3. Ah! kuinga syndiset siirtäisit, Sen
Suuren Herran päivän, Ettei he silloin
menisi, Helwettiin sisäll' käymän: Sill' he
bukkuwat itku suull', Kuin Kristus tahto
heit lugull' Wiimeisell' päivällänsä.

4. Pikkajat maan jo tähtätwät, Jestan
elämäns kansa; He Duomio-päivän kieldä-
wät; Wäärällä opillansa; Usko maasta pois
sammupi, Ja häwityst' ahdistopi, Wiimeis-
sell' perikadoll'.

5. Sentähden Jēsu kirkhda, Kuttamaan
walituitas, Suo heidän itoll' riemuuta Jult-
stain

Yri Uusi Hengellinen

W i r s i,

Yhden Jumalan Lapsen Kuolemaan
walmistuksesta, sillä otollisella ajalla,

Se on:

Yhdestä totisesta kääntymisestä, totisesta ja
elävästä uskosta, ja Jumalisesta elämäkerrasta
harjoitus sydämmellisen ylösherämisen jälken, ynnä
ajan waarin ottamisesta, ja autuuden wälkappa-
kitten oikein käyttämisestä, odouksesta Jesuksen tus-
temisen ja wilmeisen ilmoituyen perän.

Niin myös,

Toinen

W i r s i,

Jumalattoman erosta tästä
maailmasta,

Joka Kuohin kielestä on Suomeksi kääntty
Ja enätty suruttomille waroituxeri; jotka Wirret
nyt ynnä, tappelisen ylitse katsomisen jälken,

On prändtiin andanot

ABRAHAM ACHRENIUS.

LUKUUN Vuonna 1827.

Wastuudest Prändättyt Frenchelin Kirja Prändisä.

26. Tässä HERAN Ehtollises, Wastoin
Piusauria, minull woimaa JESUS lisa, Ter-
wen jo saan nautita, Sielun wirwotuxeri,
Mindan wahwistuxeri Pyhät Templir' JE-
suxelle, Kansawellex usxowille.

27. Kuin on JESU aina elon Eläisän ja
kuollesan, Niin mä ajaan merta meloon,
Pywas turwas a:nian: Ei sitti äkist kuole-
ma Minu taida saawutta, Kuin on JESUS
saawutettu, Uskon elos omistettu.

28. JESU Sinun tulemises Palaan, toi-
won, odotan; Iläwdisen uskon tiesä, Si-
meituxes rakastan, JESU tule, joutu jo,
usxowilles apu tuo, Minä tulen JESUS sa-
noo, Usxowaiset JESUST janoo. Amen.

Toinen Wirsi.

Weisatan kuin Kuosinkielinengin: eli kuin:
For wäl wertd, for wäl re.

1. Oh Duomiot! jo tähs, Mun Satanan or-
jan jo Jumal nyt löys: Se ijäinen kosto
on käteeni tull, Kuin eläisän ennen ain u-
hattin mull; Nyt Helwetin liekki pään ym-
bäri lhd, O ijäinen yö!

2. Mä kirottu, näin Nyt kiroust täynnäs
Käyn helwettiin päin, Mun pukun ja paitan
tähs kiroust lie, Mun sielun ja ruumin kaikll
kiros wie; Sill Korhiamman laki mun ki-
roili kaikll, Ei muutu, taill, taill.

3. Mä mato ja koi, Tot kalwane repiwä
purewa woi, Dho! mikä rindani alati syö?
Mik' ytimes poltta? mik' korwille lhd?
Mun kalwama tundon nyt heräis, woi, woi!
Mä mato ja koi.

4. Nyt